

unesenivangole.socializmus.sk

Odpoledne po čtvrté hodině náhle zastavujeme v řídkém buši. V noci, když to jelo lépe, máme za sebou sto šedesát kilometrů, přes den jenom tak devadesát kilometrů. Dostali jsme broskvové kompoty s kondenzovaným mlékem. Sníme si to většinou promíchané dohromady, je to velmi dobré. Ta velmi dlouhá absence cukru se stále projevuje, nemůžeme se sladkého dojíst. Dále zde také dost překvapivě dochází k oddělení zbývajících Portugalců od naší československé skupiny. Náměstek Tony se s námi rozloučí optimisticky se slovy: „Na shledanou za tři týdny!“ Čímž jistě myslel naše setkání při konečném propouštění na svobodu. To byl jen jeden z našich mnohých velkých omylů.

Všem nám ostatním vojáci udělali velice důkladnou prohlídku našich osobních věcí. Zabavili nám přitom jak všechny zbývající fotoaparáty, kalkulačky, zápisníky, peněženky, nože ale i další věci, které zřejmě považovali za nebezpečné. Přesto se několika lidem podařilo pár důležitých věcí ukrýt.